

květen 5/2000

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

Milí přátelé,

jaro žádné nebylo a hned tu máme léto s vysokými teplotami okolo 90 stupňů. To je ale tvrdý přechod. Teď si vlastně uvědomuji, že tuto zkušenost s letošním počasím máme jenom v New Yorku a v přilehlém okolí. Tento časopis však také zasíláme na Floridu, do Texasu, Kalifornie a všude možné po celých státech. Možná, že jste měli krásné jaro a nebo na jihu ani moc zimy neužijete. V každém případě Vám přeji hezké májové dny. Na první stránce si můžete přečíst báseň od pana Josefa Tomana, který se vrací do vlasti. K máji neodmyslitelně patří PANNA MARIA, a tak báseň je mariánská. Dodatečně přeji všem maminkám k jejich svátku vše nejlepší a radost ze svých dětí. P. Antonín

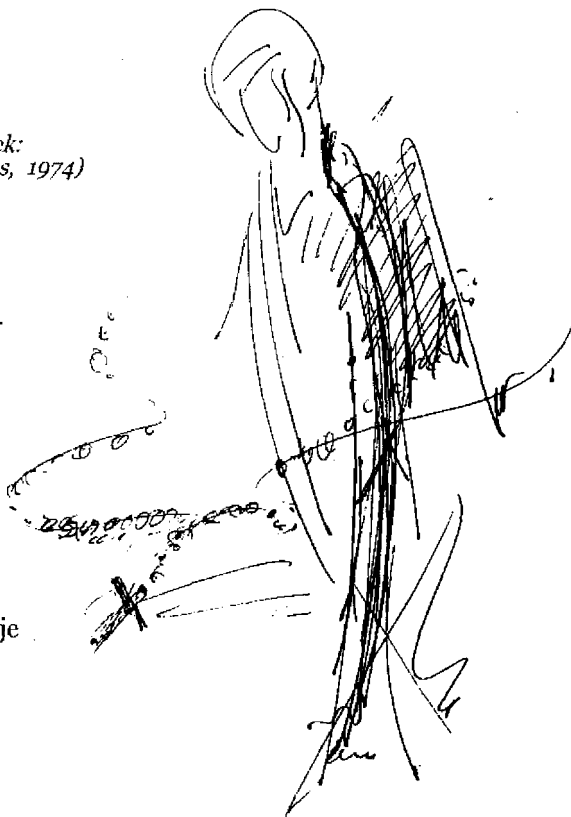
LURDY

(Josef Toman Tománek:
z knihy Plamenný čas, 1974)

Kroky svaté Bernardetty zřít tu ještě,
jak tu sledovala Matky Boží hlas,
neodvál je vítr, nesmazaly deště,
lásku k bližním nám připomenou zas.

Vidím jeskyni a pramen nepřeborný,
kde se Matka Boží světu zjevila,
Ave Maria zde zpívá jí lid věrný,
aby lidskou duši vírou sílila.

Mrzák bývalý zde k soše přistupuje,
věncem bílých růží vyjadřuje dík
za své uzdravení. Píseň vzduchem duje
a jak závoj obletuje památník.

Oznámení

Dne 4.května zemřel náhle pan Václav Vávra. Příští rok by se pan Václav dožil 80 let. Patřil zde v New Yorku mezi nejdéle žijící emigranty, kteří pravidelně navštěvují nedělní bohoslužby a Astorii. Pan Vávra se narodil v Kupičově na Volyni. Vrátil se do Československa, odkud přes Německo a Nový Zéland našel cestu až do USA. Při ilegálním přechodu přes hranice do Německa mu pomohl pan Josef Toman a potom z Nového Zélandu do Ameriky pomohl pan Stanislav Zahradník vydáním affidavitu. Pan Vávra byl věrný katolík, patřil k československým legionářům. Jako legionář byl také vyznamenán. Jeho život byl spleť a nelehký. Několikrát navštívil vlast a doufal, že se tam vrátí. Nyní už je, jak doufáme a modlíme se za něho, ve vlasti, kam ho povolal Bůh. Bůh ať mu dá věčný pokoj.

S panem Václavem Vávrou jsme se rozloučili v pondělí dne 8.května v 9.30 AM v kostele Our Lady of Mount Carmel v Astorii.

Básník, dobrý člověk se stěhuje.

V neděli dne 4.června se rozloučíme s panem Josefem Tomanem Tománkem a popřejeme mu vše nej,nej nejlepší na dalekou cestu do vlasti. Pan Josef Tománek, jak sám řekl v rozhovoru se mnou, chce zbytek života dožít ve své vlasti v Česku.

„Pane Toman, nesu Vám smutnou zprávu. Váš kamarád Václav zemřel.“,tak začal náš neplánovaný rozhovor v útulné kavárně, kam mne pan Toman při návštěvě pozval. Protože pan Toman nemá telefon, musel jsem toto smutné oznámení řešit osobní návštěvou.“Tak Václav je už na pravdě Boží“,stručně a s povzdechem odpověděl pan Toman.

Rozhovor se potom dále točil o životě zemřelého. Já jsem však také žádal, aby pan Josef Toman řekl něco o sobě.

Pan Josef patří už do čtvrtého emigrantského pokolení. Jeho praděda odjel na Volyně v roce 1870. Život na Volyni nebyl lehký. I když nově příchozí byli katolíci, nutili je k pravoslaví. Bránili se jak se dalo a stěžovali si až k carovi. Ten nakonec jejich stížnost přijal.Dovolil postavit na Volyni katolický kostel zasvěcený sv.Václavovi. Víte kdo byl první pokřtěný v tomto kostele? Přece pan Josef Toman. Po válce se s mnohými vrátili do Československa. Ale přišel další teror, tentokrát rudý. Proto v padesátém roce odešel pan Josef Toman nejdříve do Bavorska a potom v roce 1952 do NY. Začínal v zahradnictví za 1\$ na hodinu.

Posledních 18 let pracoval v Metropolitan Insurance Life Company. Ve svém volném čase nejenil. Měl vlastní nakladatelství „Hlas“, kde vydal kolem 40 svazků knih. Převoz knížek do své dřívější vlasti mu zajišťoval pan František Tkaný. V dlouhém kabátě v podšívce měl vždy několik svazků knih. Celníci na letišti ho považovali za trochu nahlučlého a zvláštního člověka. On totiž na jejich otázky odkud je, kdy se narodil a koho chce navštívit, odpovídal obráceně a zkomoleně. Pan Josef Toman byl velmi činný v Československé legionářské obci,zpíval též zpíval v pěveckém sboru v Astorii. Pěvecký sbor tehdy vedl vynikající sbormistr a varhaník pan Stanislav Zahradník.

Pan Toman pomohl asi desíti lidem dostat se ilegálně za hranice. Vážil si své možnosti žít ve svobodné zemi. Tím cítil povinnost pomoci dalším, kteří chtěli uniknout před nebezpečím komunismu či odmítali žít v nesvobodě.

Pan Toman je, jak ho mnozí znají, především básník. Z jeho knih sbírek budeme číst při jeho loučení se s AMERIKOU.

Přejeme Vám, pane Josefe, šťastný návrat do vlasti a „good luck“.

Pomoc semináři

Vážení přátelé, úkolem správné, živé, křesťanské komunity je také pomoc ostatním. Máme příležitost pomoc přípravnému semináři v Litoměřicích. V tomto semináři působí můj předchůdce P.Jindřich Kotvrda. Převážná většina bohoslovců začíná svoje studia právě zde. Sbíрка na seminář bude při nedělní bohoslužbě dne 25.června. Vy kteří nenavštěvujete kostel, ale přesto chcete pomoci, prosím zašlete šek na adresu Zvonu na moje jméno Fr.Antonín Kocurek, do MEMO napište seminář. Všem dárcům předem děkuji.

POUŤ DO IZRAELE (Pro New York a okolí)

Už jste stáli na místech kde se odehráli největší události, které později ovlivnily celé dějiny? Dokážete si představit místo narození Ježíše? Místo, kde povolal první apoštoly? Místo kde nakonec položil život? Mnoho lidí hlouběji prožívají svou víru po osobní návštěvě těchto míst. Začátkem listopadu na tyto místa můžete jet i vy.

Organizaci poutě je pověřená paní Libby M. Hurdes . Dobré ubytování, strava a vynikající průvodci, to vše za přijatelnou cenu (záleží na počtu přihlášených , čím více přihlášek , přijatelnější cena). Prosím přihlaste se co nejdříve na adresu ZVONU. Další informace osobně , nebo tel. (516) 625 2682,

Pozvánka

Dne 28. a 29. Května se koná tradiční Český a Slovenský Festival v Bohemian Hall & Park v Astorii. Všichni jste srdečně zváni, přijďte se pobavit, nasytit, zatančit a odpočinout. Program začíná ve 12:00 hod.

Vyjadrovanie pocitov vo vzťahoch

(Fran Ferder „Word Made Flesh“, preložil a upravil P. Milan Bubák SVD-pokračováni z min. čísla)

Ventilovanie vyburcovaného ducha

Aký je dôsledok neregulovanej zlosti? Čo je schopný spôsobiť hnev spoločstvu, kde je odviazaný z uzdy bez akejkoľvek regulácie? V tých najnásilnejších formách môže viesť k vojne, vražde, napadnutiu, znásilneniu a všetkým ostatným formám zneužívania, ktoré spôsobujú ľuďom násilie, alebo ktoré ich ničia. Väčšina kriminálnikov, o zločinoch ktorých dennodenne počúvame z médií, sú v skutočnosti ľuďmi, ktorí majú v sebe obrovské zásobárne nahromadeného hnevu a ktorí vlastnia úbohú schopnosť buď regulovať jeho vyjadrovanie, alebo pochopiť jeho skutočnú silu.

Sú však aj **iné formy ničivých dôsledkov neregulovaného a zle vyjadreného hnevu**, ktoré nie sú fyzického charakteru. Ide tu skorej o **násilie emocionálneho typu**: odmietnutie rozprávať sa s iným, niekedy na veľmi dlhý čas; uvážené ignorovanie iného; slovné zneužívanie osoby iného; výbuchy a výkyvy v nálade; praktizovanie hnevlivých tirád; hádzanie vecí po iných; trieskanie dverami; prechovávanie nepriateľstva; mračenie sa; mučenícke správanie sa, snaha o "odplatu" alebo o "vyrovnanie sa". Všetky tieto prejavy hnevu v konečnom dôsledku zničia každý vzťah (presnejší popis prejavov tzv. **potláčaného hnevu** si pozri na konci tejto prednášky v dodatku).

Všetky tieto veci v konečnom dôsledku zničia akékoľvek vzťahy. Dokedy tieto formy vyrovnávania sa s hnevom trvajú, dovtedy sa budeme od seba vzdalovať a naše vzťahy pôjdu dolu vodou. Spoločenstvá a rodiny, kde vládne spomínaná atmosféra a kde sa ich členovia vyrovnávajú s hnevom deštruktívnym spôsobom, sa postupne vybijú zo všetkej energie a medzi ľuďmi v nich zanikne akákoľvek blízkosť.

Škriepky, hádky, napätia

Keď sa pozrieme bližšie na naše rodiny a spoločnosti, vidíme že veky stará tendencia vyjadrovať hnev úbohým spôsobom je stále v nás. V príliš veľa domácnostiach hnev hovorí hlasnejšie ako láska. Búcha sa dverami. Zatínajú sa päste. Jedlo sa je v tichosti. Konverzácie sú časom verbálnych zápasov.

Noci sú často preplakané, alebo prebdené v nespavosti. Prejedáme sa, opijame sa, prepchávame sa liekmi, len aby sme pochovali svoj hnev a neuvedomujeme si, že v skutočnosti ho všetkým týmto len ešte viac kŕmime.

Majú biblické slová čo povedať, čosi dôležitého, aj našim súčasným sporom a napätiam?

Naše dnešné rodiny a spoločnosti, podobne ako tie pred dvadsiatich storočí sú rozdelené v dôsledku svojho úboho vyjadrovaného hnevu. Praktizujeme správanie, ktoré sabotuje evanjelium a vyciaca zo spoločností energiu, ktorú by potrebovali, aby sa stali svedkami tohto evanjelia.

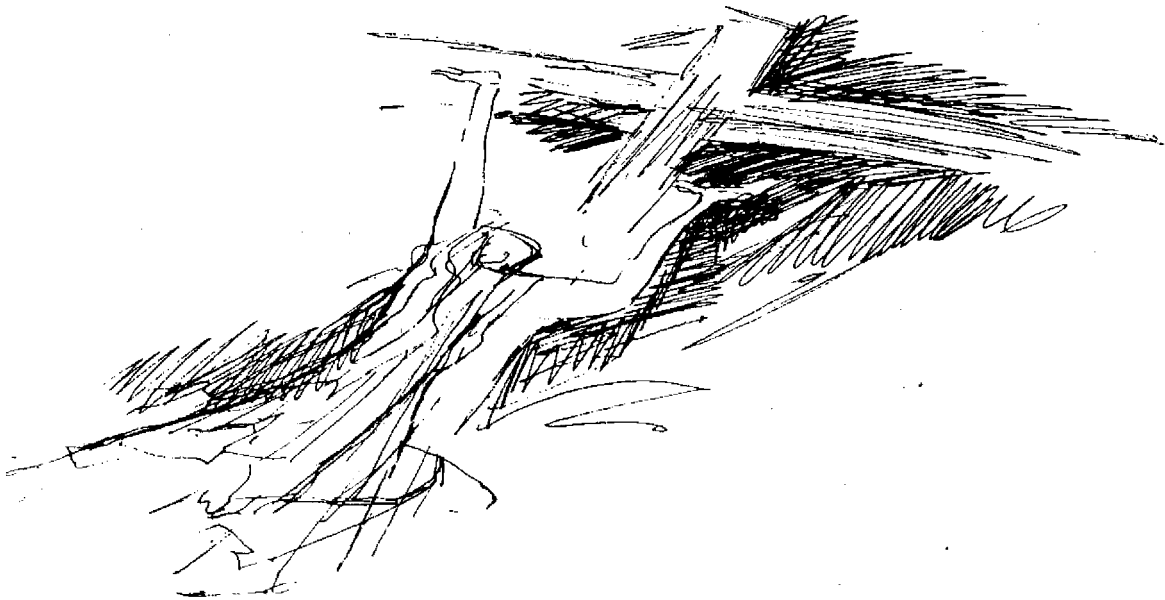
Ak chceme brať vážne slová Ježišove, nesmieme sa uspokojiť so životom pasívneho postoja v situáciách, kde hnev ničí vzťahy. Nesmieme si sadnúť k televízoru, aby sme svoj hnev ignorovali, alebo ísť na nejaké stretnutie mimo domu, aby sme od hnevu ušli, alebo ohovárať tých, na ktorých sme nahnevaní, a to mesiac po mesiaci, rok po roku.

Čo by sme mali ale robiť? **Prvým** veľmi významným krokom by mala byť snaha o **pochopenie** tejto emócie a o osvojenie si schopnosti rozpoznávať mnohé jej prejavy v sebe samých a v našom prostredí. Po **druhé** je nevyhnutné, aby sme dokázali **identifikovať** svoje vlastné, **stále sa opakujúce šablóny** vyrovnávania sa s hnevom. Mali by sme byť schopní zistiť, či náš spôsob vyrovnávania sa s hnevom je **konštruktívny** alebo **deštruktívny**. A **konečne** treba vedieť, aké máme **možnosti** na svoj hnev, keď sa v nás objaví, **reagovať**, ako ho vyjadriť. Počas celého tohto procesu je nevyhnutné si nepretržite uvedomovať, že hnev je záležitosťou rovnako duchovnou ako aj psychologickou. Odmietnuť pozrieť sa naň z oboch týchto pohľadov by znamenalo odmietnuť Boží dar.

Vedecký pohľad na hnev.

Ako by sme mohli dovoliť **psychológii** aby nám pomohla v našej snahe hľadiť na hnev tak, aby sa nám stal zdrojom dobra a bohatým duchovným potenciálom? Behaviorálne vedy študujú hnev a iné emócie už dlhý čas. Už r. 1872 **Charles Darwin** publikoval svoje klasické dielo **Vyjadrovanie emócií u človeka a zvierat**. Darwin v ňom píše, že keď študoval ľudí i zvieratá zistil, že **pri vyjadrovaní emócií sú medzi nimi isté podobnosti**. Napríklad otváranie pazúrov, vrčanie a vydávanie divokých zvukov u psov a mačiek zodpovedá úšklabkom a vyslovovaniu urážlivých slov u človeka. R. 1890 sa americký psychológ **William James** venoval výskumu, pri ktorom si všimol, že **všetky emócie majú svoje koreláty v tele**. Napríklad keď človek pocíti emóciu hnevu, telo reaguje automaticky na tento pocit tým, že sa mu zrýchli pulz, zvýši krvný tlak, zrýchli dýchanie a vyvolá vylučovanie špecifických chemikálií do krvi v tele, ktoré potom spôsobia množstvo iných zmien v celom tele od hlavy až po päty.

Výskum na poli ľudských emócií sa v poslednom čase zintenzívil ešte viac, a to nielen v radoch psychológov, ktorí sa stavajú skepticky voči náboženstvu, **ale aj v radoch výslovne kresťanských psychológov**. Pramene, s ktorými pri týchto úvahách pracujeme, pochádzajú takmer výlučne od katolíckych odborníkov. A tak my dnes o emócií hnevu vieme už toho pomerne dosť na to, aby sme ho mohli pochopiť lepšie, a aby sme sa mohli s ním aj lepšie v našom živote vyrovnávať.

Pravidla dobré nálady II.

Předmluva

Autor, dlouholetý duchovní rádce, sestavil 19 pravidel dobré nálady. Tato pravidla nejsou jen pro mladé lidi. Hodí se pro všechny bez ohledu na stav nebo věk. Zvlášť se hodí pro křesťany a ještě více pro katolíky. Katolická Církev přijímá vše, co má nějakou hodnotu. Veselá mysl a humor je vzácný dar. Bůh jej vkládá člověku do kolébky.

Humor není jen dobrá nálada v obvyklém smyslu, je to pravá vnitřní radost. Naše Církev má ráda radost. Tuto radost doporučuje na radu sv. Pavla v době adventní, kdy říká: „*Radujte se, Pán je blízko.*“ Na tuto radost nezapomíná ani ve vážné postní době. Čtvrťou neděli postní začíná slovy: „*Raduj se Jeruzaléme ...*“

Chceme se tedy naučit zcela konkrétním pravidlům dobrého a zdravého humoru. Tato pravidla si postavíme před sebe jako zrcadlo. Pak si budeme moci říci: „Jsem na nejlepší cestě, aby se ze mne stal dobrý křesťan.“ Kdo si s těmito pravidly nebude vědět rady, musí si přiznat: „Schází mi něco z pravého dětství a o křesťanství toho vím málo, nebo vůbec nic.“

1. Tvařte se vesele

Tvařte se vesele, vždyť jste křesťané, lidé vykoupení. Když vás něco v nitru rozladí, zastavte se u zrcadla, než půjdete ven mezi lidi, otřete si čelo a usmějte se.

To se snadno řekne, povzdychnete si. Zda to dokážu, to ovšem nevím. Máte pravdu. ale zkusit to můžete. Duše každého člověka, její zážitky, nálady se nějak projeví ve tváři člověka.

Proč je tvářička dítěte tak milá, krásná, okouzující? Odpověď je prostá. Dítě je ještě mladé, nezasazené zlem. Proto jeho tvář ukazuje krásu duše, kterou stvořila ruka Boží, z které křesť odstranil poskvrnu dědičného hříchu. Ale dítě roste... Prožívá různé pěkné i méně pěkné zážitky. Ty zanechávají stopu v duši dítěte a proto také na jeho tváři. Podívejte se do tváří lidí, které dnes vidíte kolem sebe, na ulici, na nádraží, ve vlaku, v nějakém sále, v kostele. Kdo umí číst v lidských tvářích, učiní pozoruhodné objevy. Najdeme tam napsáno, zda toto dítě vyrůstá v slunné pohodě nebo v bouři a větru. Najdeme tam napsáno, zda v jeho životě převládá radost nebo smutek, naděje nebo strach. Může se neradostně tvářit člověk, který věří, že je obrazem Boha, dítětem Božím, že má bezpečný úkryt v Srdci otce, který prožil v sobě Kristovo vykoupění?

William James, profesor na harvardské universitě v USA, vypráví v knize „Psychologie a výchova“ o své rozmluvě s jedním Indem v Cambridgi. Ind mu řekl, že pohled do tváře Američanů v něm vyvolává trapný dojem, protože mají svaly ve tváři podivně napjaté. dodal: „Nemohu pochopit, jak můžete žít, když nevěnujete denně ani minutu klidu a soustředění.“ V Indii je zvyk, že se každý denně uchýlí na půl hodiny do ústraní, uvolní svaly, pravidelně dýchá a při tom uvažuje o náboženských věcech. K tomu jsou vedeny už malé děti. Ovoce takové výchovy se dá snadno poznat na duševním klidu a nenuceném dýchání, na výrazu tváře a důstojných pohybech těchto Východanů. Vnucuje se mi myšlenka, že moji krajané se připravují o jednu z hlavních ozdob charakteru.

To nám snad pomůže, abychom pochopili, proč učitelé duchovního života doporučují, abychom denně rozjímali. Proč Církev nás vybízí, abychom aspoň jednou týdně, v neděli, zašli do kostela, místa ticha a rozjímání. Tam stojíme před Boží tváří a pohled na tuto tvář dá naší tváři něco z jejího klidu.

Mše svaté odsloužené v minulém období (od 18.4. do 8.5.)

DATUM	ÚMYSL	DARCE
10.května	Za rodiče Martina a Annu Králový	Martin Král
8.května	Za Václava Vávru (pohřební mše)	
7.května	Za rodice a prarodice	Dagmar Zalmanová
1.května	Za Blahomira Vavroucha	Eva Vavrouchova
30.dubna	Za živou a zemřelou rodinu z obou stran	manželé Královi
28.dubna	Za zemřelou Andělu Otradovcovou	Vera Krenek
25.dubna	Za zemřelého Jerry F.Otruba (1.výročí)	Mary A.Otruba
23.dubna	Za krajaňskou a exilovou rodinu	
22.dubna	Za zem. Josefa Zukala	man. Vacenovští
19.dubna	Za Helenu Fontovou	Georgia Chamberlain
18.dubna	Za rodinu Křenčíkovou	Křenčíková

Mše svatá v české kapli v národní svatyni ve Washingtonu DC bude **11.června v 12.00hod**

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu

V minulém měsíci přispěli:

Dr.&Mrs. George Pitra, V.K., Henry Marek, Joseph A. Kocáb

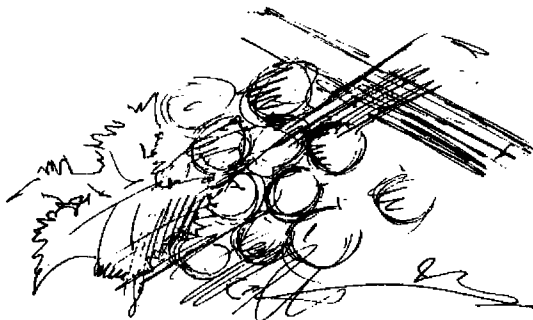
GO INTO THE WHOLE WORLD

JDETE DO CELÉHO SVĚTA

11. září loňského roku byl v Brně vysvěcen na biskupa Mons. Peter Esterka. 12. září měl ve svém rodišti v Dolních Bojanovicích vlastně primiční mši svatou. Tu první, kvůli velké vzdálenosti, nemohl mít. Mnoho lidí, kteří se zúčastnili této slavnosti, mluvilo o své životní zkušenosti a změně ve svém životě.

Pokud jste nebyli přítomni a rádi byste shlédli alespoň záznam z této slavnosti, můžete si zakoupit film. Je pro Vás připraven v **anglické** nebo **české** verzi. Cena je \$19.50 plus \$5 balení a pošta. Název filmu je *Go Into the Whole World* (Jděte do celého světa). Producent Jiří Šindar. Objednávku zasílejte na adresu:

Dr.Joan Timmerman, The College of Saint Catherine , Mailbox #4240, 2004 Randolph Avenue, Saint Paul, MN 55105

Blahopřejeme k narozeninám

Narozeniny v měsíci červnu oslaví:

Božena Zahradníková 1.června, Marta Pope Sedláčková 6.června, Ing.Arch.Karel Zedníček 6.června, Martin Hnízda 8.června, Helena Otýpková 15.června, Jan Markovič 19.června, Žaneta Kralevičová 25.června, Dionysius Ruskevich 28.června,

Zvláštní přání a poděkování patří dvěma sedmdesátníkům panu *OLDŘICHU HOLUBÁŘOVI* 9.června a panu *OTO BLÁHOVI* 29.června. Děkuji jim za nezištnou pomoc kolem krajanského kostela v Astorii a panu Holubářovi za velkou pomoc při vydávání a grafickou úpravu ZVONU. Bůh ať Vám žehná. P. Antonín

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

zvon

ST.MARY'S

PO BOX 387

ROSLYN NY 11576

NON PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

